Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Central (jud. Natalia Iordachi)
Dosarul nr. 2ri-447/24
(2-20086179-02-2ri-14082024)

D E C I Z I E

5 decembrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Natalia Mămăligă și Ala Malîi

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurentul administratorul autorizat Oleg Iovu, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 1 iulie 2024, prin care s-a respins cererea administratorului autorizat Oleg Iovu cu privire la încasarea remunerației pentru exercitarea atribuțiilor de administrator provizoriu și lichidator, în cauza privind intentarea procedurii de insolvabilitate a SRL”DACOMLIN”,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La data de 22 iulie 2020, lichidatorul Nicolae Bostan, în interesele creditorului SRL”STEALZ”, a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL”DACOMLIN”.
2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 24 iulie 2020, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de lichidatorul Nicolae Bostan, în interesele creditorului SRL”STEALZ” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL”DACOMLIN”.
3. Iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 4 noiembrie 2020, s-a constatat insolvabilitate debitorului SRL”DACOMLIN” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea SRL”DACOMLIN”. S-a desemnat în calitate de lichidator, administratorul autorizat Oleg Iovu, deținătorul autorizației nr. 16 din 14 ianuarie 2015.
4. La data de 19 februarie 2024, lichidatorul Oleg Iovu a depus cerere privind remunerarea administratorului provizoriu din contul organelor de conducere a debitorului.

În susținerea cererii a invocat că în scopul executării încheierii instanţei de judecată din 24 iulie 2020, administratorul provizoriu a notificat toate organele ce dețin registrele publice privind evidența bunurilor SRL”DACOMLIN”, efectuând cheltuieli din cont propriu. În urma multiplilor interpelări s-a constatat că debitorul

nu dispune de careva bunuri mobile sau imobile, iar la momentul de faţă nu desfăşoară activitate comercială.
Punctează că reieşind din aceste circumstanțe, administratorul provizoriu a pregătit raportul şi l-a prezentat instanţei de judecată, în care conchide că debitorul este în incapacitate de a achita datoriile scadente din cauza lipsei mijloacelor băneşti.
Invocă, că în conformitate cu prevederile art. 25 alin. (6) din Legea insolvabilității, cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabilește instanţa de insolvabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată şi confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcție ale conducătorilor încadrați în unitățile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.
Notează că coeficienții de multiplicitate recomandați pentru stabilirea salariilor de funcție ale personalului încadrat în unități ce nu aplică sisteme de salarizare bazate pe rețeaua tarifară unică de salarizare sunt stabiliți în Anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 743 din 11 iunie 2002, diapazonul coeficienților de multiplicitate în cuantumul multiplu al salariului tarifar pentru categoria I de calificare stabilit pentru conducătorii de unitate variază în intervalul de la 4 la 8. Coeficientul 4 este coeficientul minim, iar 8 este coeficientul maxim. Salariul minim garantat în sectorul real (pentru întreprinderi cu autonomie financiară, organizații, instituții, indiferent de tipul de proprietate şi forma organizatorica-juridică) este stabilit prin Hotărârea Guvernului RM nr. 165 din 9 martie 2010 şi începând cu 1 mai 2019 constituie 2775 lei pe lună.
Relevă că începând cu data de 1 ianuarie 2023, coeficienții de multiplicare au fost înlocuiți cu intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcție calculat aplicând coeficientul de complexitate pe tipuri de lucrări şi ramuri ale economiei naționale cu valoarea 1,00, propus pentru stabilirea salariilor de funcție ale personalului încadrat în unități. În acest sens, calculul pentru onorariul administratorului provizoriu a fost efectuat în baza normelor în vigoare la acel moment.
Astfel, consideră că remunerarea administratorului provizoriu în temeiul Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 la etapa perioadei anului 2020, nu poate fi mai mică de 11100 lei/lună.
Totodată, menționează că pe lângă remunerare, procesul de administrare provizorie atrage suportarea unor cheltuieli aferente care se compun în special din: costul interpelărilor, notificărilor, scrisorilor, transport, telefon ş.a. Astfel dat fiind faptul că perioada administrată provizoriu a durat 3 (trei) luni şi 10 zile, remunerația administratorului constituie (24.07.2020-04.11.2020) x 11100,00 lei/lunar = 37000,00 lei pentru perioada administrării provizorii.

Consideră oportun stabilirea remunerației administratorului provizoriu parţial în cuantum de 10000,00 lei, reieşind din volumul de lucru depus în cadrul perioadei de observație a SRL”DACOMLIN”.
În temeiul celor invocate a solicitat de a admite spre examinare prezenta cerere, a stabili remunerația administratorului provizoriu Oleg Iovu în mărime de 10000,00 lei, a dispune încasarea sumei de 10000,00 lei în beneficiul administratorului autorizat Oleg Iovu, din contul administratorului cu funcții suspendate şi asociatului unic al SRL”DACOMLIN”, Anatolie Coban.

5. La data de 19 februarie 2024, lichidatorul Oleg Iovu a depus cerere privind remunerarea lichidatorului din contul organelor de conducere a debitorului.

În susținerea cererii a invocat că odată cu petrecerea şedinţei de validare a creanțelor la data de 3 martie 2021 şi ulterior a şedinţei speciale de validare a creanțelor din 1 februarie 2023, a fost dispusă validarea creanțelor în sumă totală de 153312,59 lei deținute de 2 (doi) creditori. Totodată, lichidatorul SRL”DACOMLIN”, în proces de faliment, aduce la cunoștință că în data de 5 februarie 2024 în cadrul adunării creditorilor a fost supusă examinării întrebarea ce ține de aprobarea onorariului fix şi a onorariului de succes a lichidatorului. Sub acest aspect lichidatorul a solicitat aprobarea onorariului fix al lichidatorului în temeiul art. 70 din Legea insolvabilității, HG nr. 165/2010, HG nr. 874/2022, HG nr. 743/2002, HG nr. 1069/2023. Ca urmare a normelor invocate, adunarea creditorilor a decis aprobarea sumei unice de 40000,00 lei cu titlu de onorariu fix pentru exercitarea funcției de lichidator al SRL”DACOMLIN”.
Punctează că în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (13) al Legii insolvabilității, în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului achitarea onorariului fix al administratorului/ lichidatorului, precum şi compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere a debitorului consemnate la art. 247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/ lichidatorului, a membrilor organelor de conducere a debitorului în a cărui obligație se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a președintelui comitetului creditorilor.
Notează că potrivit informației din Registrul de Stat al Persoanelor Juridice funcția de administrator cu funcții suspendate al SRL”DACOMLIN”, în proces de faliment, este Anatolie Coban.
Remarcă, că pe parcursul procesului de insolvabilitate a SRL”DACOMLIN” a fost supusă examinării cererea lichidatorului privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului şi prin hotărârea Judecătoriei Chişinău sediul Central nr. 2i-327-1/20 din 22 iunie 2023, cererea a fost respinsă.
Astfel în baza celor menționate lichidatorul SRL”DACOMLIN” solicită instanţei

de insolvabilitate emiterea unei încheieri prin care să fie dispusă trecerea în obligația administratorului cu funcții suspendate a SRL”DACOMLIN”, Anatolie Coban şi încasarea din contul acestuia a sumei de 40000,00 lei ce constituie onorariul fix al lichidatorului SRL”DACOMLIN” în beneficiul administratorului autorizat Oleg Iovu.

6. Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 1 iulie 2024, s-a respins cererea administratorului autorizat Oleg Iovu cu privire la trecerea remunerației administratorului provizoriu, lichidatorului și cheltuielilor procesului pe seama organelor de conducere a SRL”DACOMLIN”, administratorul statutar A.Coban. S-a respins cererea depusă de administratorul autorizat Oleg Iovu privind încasarea din contul lui A.Coban a remunerației pentru funcția de administrator provizoriu în mărime de 10000 lei și pentru funcția de lichidator în sumă de 40000 lei.

Solicitarea recurentului:

7. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 2 iulie 2024, recurentul administratorul autorizat Oleg Iovu, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 1 iulie 2024, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, soluționarea problemei în fond, cu emiterea unei decizii privind admiterea cererii administratorului autorizat cu privire la remunerare.

Argumentele părţilor:

8. În motivarea cererii de recurs s-a indicat, că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind ilegală și neîntemeiată, fiind pasibilă de a fi casată.

Indică, că potrivit informației din Registrul de stat al persoanelor juridice, funcția de administrator cu funcții suspendate şi asociat unic al SRL”DACOMLIN” în proces de faliment este Anatolie Coban.

Punctează că conform rapoartelor lichidatorului prezentate instanţei de insolvabilitate, s-a constatat că debitorul insolvabil SRL”DACOMLIN” nu dispune de careva bunuri sau active, respectiv masă debitoare nu există.

Precizează că conform prevederilor art. 25 alin, 6 şi art. 32 alin. 1 al Legii insolvabilității remunerația pentru perioada de observație a fost calculată în cuantum de 37000,00 lei, însă prin cererea depusă a fost solicitată doar suma de 10000,00 lei, reieşind din volumul de lucru depus în cadrul perioadei de observație a SRL”DACOMLIN”. Prin procesul verbal al adunării creditorilor din 5 februarie 2024 a fost decisă aprobarea sumei unice de 40000,00 lei cu titlu de onorariu fix pentru exercitarea funcției de lichidator al SRL”DACOMLIN”, reieşind din formula stabilită de art. 70 al Legii insolvabilității, HG nr. 874/2022, HG nr. 743/2002 şi HG nr. 1069/2023.

Afirmă că în conformitate cu art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității, cheltuielile procesului de insolvabilitate includ remunerația şi cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvabilității/ lichidatorului, dacă au fost prevăzute. În conformitate cu prevederile art. 70 alin. (1), (2), (4), (12), (13) al Legii insolvabilității, pentru îndeplinirea funcțiilor, administratorul/ lichidatorul are dreptul la remunerație şi la compensarea cheltuielilor aferente. Remunerația administratorului/lichidatorului se constituie din onorarii fixe şi onorarii de succes sub formă procentuală şi se achită în monedă națională, inclusiv în cazul în care remunerația se determină în funcție de creanțe/sume în valută străină. Onorariul fix stabilit pentru administrator/lichidator se plătește lunar din patrimoniul debitorului. Cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cheltuielile de publicare, notificare, convocare şi comunicare a actelor de procedură efectuate de către administrator/lichidator vor fi suportate din patrimoniul debitorului. în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum şi compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247.
Indică, că art. 66 alin. (1) lit. e) Legea insolvabilității, prevede expres dreptul administratorului insolvabilității şi lichidatorului la primire a remunerației în modul stabilit de lege. Iar conform art. 3 din Legea nr.161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați, administratorii autorizați desfășoară o activitate de „liber profesionist de interes public". Aceștia nu acționează în interes personal, ci în interesul bunei desfășurări a procesului de insolvabilitate, or Legea insolvabilității, prevede în mod obligatoriu participarea administratorilor autorizați în procesele de insolvabilitate, fiind imposibilă derularea unui proces de insolvabilitate în lipsa acestora.
Precizează că remunerația pentru executarea funcției de administrator provizoriu, administrator al insolvabilității sau lichidator în cadrul cauzelor de insolvabilitate este unica sursă de existență a unui administrator autorizat, or această specialitate este concepută anume pentru activitatea în cadrul proceselor de insolvabilitate.
Consideră că instanţa ierarhic superioară urmează să aprecieze critic poziția instanţei de fond, care la pronunțarea încheierii din 1 iulie 2024 s-a condus de prevederile Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 16 din 9 iunie 2020 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 70 alin. (3) şi (13) din Legea insolvabilității, prin care s-au declarat constituționale textele „le suportă membrii organelor de conducere şi asociații, acționarii sau membrii debitorului" din art. 32 alin. (2) şi „în obligația organelor de conducere a debitorului" din art. 70 alin. (13) ale Legii insolvabilității, în măsura în care le este demonstrată culpa la apariția stării de

insolvabilitate, or, la caz, apariția dreptului de remunerație a lichidatorului SRL”DACOMLIN” ar fi condiționată de existența culpei persoanelor prevăzute la art. 70 alin 13 din Legea insolvabilității.
Relevă că prin dreptul de a fi remunerat pentru activitatea realizată în cadrul procesului de insolvabilitate, fiind conferit de legiuitor, se creează o „așteptare legitimă” a administratorului/lichidatorului de fi răsplătit pentru munca efectiv realizată în cadrul procesului de insolvabilitate, constituind un drept patrimonial al administratorului/lichidatorului. Prin urmare, așteptarea legitimă de a obține o remunerație pentru munca sa, administratorul/lichidatorul beneficiază de protecția oferită de art. 1 din Protocolul nr. 1 al CEDO.
Evidențiază că remunerația administratorului autorizat reprezintă un „bun”, iar interesul administratorului autorizat, care participă în cadrul unui proces de insolvabilitate este obținerea în proprietatea sa acestui bun. La caz, exercitând atribuțiile de administrator provizoriu sau lichidator, administratorul autorizat, în temeiul dreptului reglementat expres de legiuitor este interesat şi este justificat să-şi revendice acest drept în cadrul procesului de insolvabilitate. La soluţionarea chestiunii de încasarea a remunerației administratorului autorizat pentru munca depusă în cadrul procesului de insolvabilitate, din perspectiva art. 54 din Constituția Republicii Moldova apare un conflict de drepturi. Unul este dreptul de proprietate al persoanelor fizice indicate la 70 alin. (13) din Legea insolvabilității. Alt drept, situat de cealaltă parte a conflictului, dreptul de proprietate al administratorului autorizat, care participă în cadrul procesului de insolvabilitate. Astfel, în cazul admiterii cererii de încasare a remunerației, va exista problema unei ingerințe în dreptul de proprietate al persoanelor fizice, indicate la art. 70 alin. (13) din Legea insolvabilității, iar în cazul respingerii cererii de încasare a remunerației va apărea problema lezării dreptului de proprietate al administratorului autorizat.
Punctează că sub aspect de analiză a echilibrului dintre aceste două drepturi concurente, administratorul autorizat consideră că în speţă prevalează dreptul de proprietate al administratorului autorizat. În argumentarea acestei poziții, face referire la art. 1 alin. (1) din Legea cu privire la antreprenoriat şi întreprinderi, conform căruia antreprenoriatul este activitatea de fabricare a producției, executare a lucrărilor şi prestare a serviciilor, desfăşurată de cetățeni şi de asociațiile acestora în mod independent, din proprie inițiativă, în numele lor, pe riscul propriu şi sub răspunderea lor patrimonială cu scopul de a-şi asigura o sursă permanentă de venituri. Deci, persoana care a hotărât să practice antreprenorialul este conştientă că poate surveni şi starea de insolvabilitate din care motive obiective, care nu depind de el personal, dar totuși își asumă acest risc. Termenul „pe riscul propriu” include şi riscul de a suporta cheltuielile legate de procesul de insolvabilitate, în cazul survenirii acesteia, după cum o face în situația când societatea este lichidată,

conform normelor prevăzute de Codul civil, ci nu potrivit Legii insolvabilității.
Relevă că un alt moment important în examinarea chestiunii respective, este faptul că administratorul autorizat este desemnat în funcția de administratorul provizoriu sau administrator/lichidator fie la cererea deponentului cererii introductive, fie din oficiu de către instanţa de insolvabilitate, însă, nici într-o situație nu se solicită consimțământul administratorului autorizat, acesta fiind obligat de a executa diferite funcții în cadrul unui proces de insolvabilitate, în baza actelor de dispoziție (încheierii de admitere spre examinare a cererii introductive sau a hotărârii de admitere cererii introductive).
Evidențiază că potrivit art. 4 din Constituția RM, dispozițiile constituționale privind drepturile şi libertățile omului se interpretează şi se aplică în concordanță cu pactele şi celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. În ceea ce privește aplicarea art. 4 din Constituție, prin hotărârea Curţii Constituţionale nr. 55 din 14 octombrie 1999 privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională a statuat că: „...această prevedere comportă consecințe juridice, presupunând mai întâi, că organele de drept sunt în drept să aplice în procesul examinării unor cauze concrete normele dreptului internațional, acordând în caz de neconcordanță prioritate prevederilor internaționale”. Concomitent, potrivit Hotărârii nr. 10 din 16 aprilie 2010 pentru revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998 cu privire la interpretarea art. 20 din Constituția RM în redacția hotărârii nr. 39 din 9 iulie 2001, Curtea Constituțională a statuat că practica jurisdicțională internațională este obligatorie pentru Republica Moldova ca stat care a aderat la Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului şi libertăților fundamentale. Aşadar, prin ratificarea Convenției europene pentru apărarea dreptului omului şi libertăților fundamentale, inclusiv prin prisma art. 46 par. 1 din Convenţie, Republica Moldova şi-a asumat angajamentul de a se conforma hotărârilor definitive ale Curţii în litigiile la care sunt părţi şi a le invoca inclusiv în cazuri similare în vederea evitării unor altor încălcări de același gen. În temeiul prevederilor enunțate, precum şi reieşind din art. 4 al Constituției RM, art. 2 alin. (3) şi art. 12 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanțele judecătoreşti naționale au obligația să aplice în mod direct, atât prevederile Convenției Europene în tot spectrul acesteia, cât şi concluziile instanţei europene în orice caz concret ce este supus aprecierii lor.
Consideră că la examinarea cererilor privind remunerarea administratorului/ lichidatorului desemnat în condițiile Legii insolvabilității, urmează să fie aplicate direct prevederile Convenției Europene la care Republica Moldova este parte.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, soluționarea problemei în fond, cu emiterea unei decizii privind admiterea cererii administratorului autorizat cu privire la remunerare, prin care să fie dispusă: admiterea cererii administratorului autorizat Oleg Iovu cu privire la

remunerarea administratorului provizoriu SRL”DACOMLIN” şi încasarea sumei de 10000,00 lei din contul administratorul statutar şi asociat unic al SRL”DACOMLIN”, Anatolie Coban, în beneficiul administratorului autorizat Oleg Iovu; admiterea cererii administratorului autorizat Oleg Iovu cu privire la remunerarea lichidatorului SRL”DACOMLIN” şi încasarea sumei de 40000,00 lei, cu titlu de onorariul fix al SRL”DACOMLIN” de la membrul organului de conducere a debitorului insolvabil Anatolie Coban, în beneficiul administratorului autorizat Oleg Iovu.

9. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 14 august 2024.
10. Intimatul Anatolie Coban, deși a fost informat prin poșta electronică despre examinarea recursului, nu a prezentat referință la acesta și nu și-a expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

11. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
12. În conformitate cu articolele 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
13. În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurentul respectând acest termen.
14. În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
15. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei rezultă că la data de 22 iulie 2020, lichidatorul Nicolae Bostan, în interesele creditorului SRL”STEALZ”, a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL”DACOMLIN”.
16. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 24 iulie 2020, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de lichidatorul Nicolae Bostan, în interesele creditorului SRL”STEALZ” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL”DACOMLIN”.
17. Iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 4 noiembrie 2020,

s-a constatat insolvabilitate debitorului SRL”DACOMLIN” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea SRL”DACOMLIN”. S-a desemnat în calitate de lichidator, administratorul autorizat Oleg Iovu, deținătorul autorizației nr. 16 din 14 ianuarie 2015.

18. La data de 19 februarie 2024, lichidatorul Oleg Iovu a depus cerere privind remunerarea administratorului provizoriu din contul organelor de conducere a debitorului, solicitând admiterea spre examinare prezenta cerere, a stabili remunerația administratorului provizoriu Oleg Iovu în mărime de 10000,00 lei, a dispune încasarea sumei de 10000,00 lei în beneficiul administratorului autorizat Oleg Iovu, din contul administratorului cu funcții suspendate şi asociatului unic al SRL”DACOMLIN”, Anatolie Coban.
19. La data de 19 februarie 2024, lichidatorul Oleg Iovu a depus cerere privind remunerarea lichidatorului din contul organelor de conducere a debitorului, solicitând emiterea unei încheieri prin care să fie dispusă trecerea în obligația administratorului cu funcții suspendate a SRL”DACOMLIN”, Anatolie Coban şi încasarea din contul acestuia a sumei de 40000,00 lei ce constituie onorariul fix al lichidatorului SRL”DACOMLIN” în beneficiul administratorului autorizat Oleg Iovu.
20. Iar prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 1 iulie 2024, s-a respins cererea administratorului autorizat Oleg Iovu cu privire la trecerea remunerației administratorului provizoriu, lichidatorului și cheltuielilor procesului pe seama organelor de conducere a SRL”DACOMLIN”, administratorul statutar A.Coban. S-a respins cererea depusă de administratorul autorizat Oleg Iovu privind încasarea din contul lui A.Coban a remunerației pentru funcția de administrator provizoriu în mărime de 10000 lei și pentru funcția de lichidator în sumă de 40000 lei.
21. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 2 iulie 2024, recurentul administratorul autorizat Oleg Iovu, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 1 iulie 2024, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, soluționarea problemei în fond, cu emiterea unei decizii privind admiterea cererii administratorului autorizat cu privire la remunerare.
22. Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de recurs şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău conchide că soluţia instanţei de fond privind respingerea cererii administratorului autorizat Oleg Iovu cu privire la încasarea remunerației, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.
23. Conform prevederilor art. 5 alin. (5) lit. c) al Legii insolvabilității nr. 149 din

29 iunie 2012, una din competențele principale ale instanţei de insolvabilitate este desemnarea administratorului provizoriu şi fixarea remunerației lui, desemnarea administratorului insolvabilității sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, până la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum şi stabilirea atribuțiilor lui pentru această perioadă. Iar potrivit alin. (6) al aceluiași articol, în competenţa instanţei de insolvabilitate intră şi controlul judecătoresc asupra activităţii administratorului provizoriu, administratorului insolvabilităţii şi/sau a lichidatorului, procesele şi cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvabilitate.

24. Conform prevederilor art. 25 alin. (5) din Legea insolvabilității, principalele atribuţii şi drepturi ale administratorului provizoriu în cadrul prezentei legi sînt: a) întreprinderea de acţiuni pentru a se asigura păstrarea bunurilor debitorului şi integritatea lor; b) examinarea situaţiei economice a debitorului şi întocmirea unui raport de verificare a existenţei temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate sau de respingere a cererii introductive; c) supravegherea operaţiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului; d) conducerea integrală, respectiv parţială, a activităţii debitorului în condiţiile prezentei legi, cu respectarea precizărilor stabilite expres de instanţa de insolvabilitate, şi în condiţiile de efectuare a plăţilor curente din contul patrimoniului debitorului; e) sesizarea de urgenţă a instanţei de insolvabilitate în cazul în care constată că nu există bunuri în patrimoniul debitorului ori că acestea sînt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile procesului de insolvabilitate; f) verificarea creanţelor şi, după caz, formularea de contestaţii la ele, întocmirea tabelului preliminar al creanţelor; g) încasarea creanţelor, urmărirea încasării creanţelor referitoare la bunurile din patrimoniul debitorului sau la sumele de bani transferate de către debitor înainte de admiterea cererii introductive spre examinare; h) încheierea de tranzacţii, stingerea datoriilor, încetarea fidejusiunii, renunţarea la garanţiile reale cu condiţia confirmării de către instanţa de insolvabilitate; i) primirea remuneraţiei şi recuperarea cheltuielilor, confirmate de instanţa de insolvabilitate, suportate de administratorul provizoriu în activitatea sa; j) solicitarea şi primirea gratuită de la participanţii la proces, de la alte persoane, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, a informaţiilor şi explicaţiilor necesare pentru exercitarea atribuţiilor sale, precum şi de la debitor a informaţiilor cu privire la veniturile lui şi la bunurile ce îi aparţin cu titlu de proprietate, inclusiv la bunurile ce se află în proprietate comună pe cote-părţi; k) accesul în spaţiile de serviciu ale debitorului şi studierea documentelor care se află acolo; l) adresarea către instanţa de insolvabilitate a solicitării de a dispune participarea organelor de drept la

executarea atribuţiilor sale; m) sesizarea instanţei de insolvabilitate în legătură cu orice problemă care cere soluţionare din partea ei. Iar potrivit alin. (6) al aceluiași articol, cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabileşte instanţa de insolvabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată şi confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcţie ale conducătorilor încadraţi în unităţile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe reţeaua tarifară unică de salarizare, înmulţit la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unităţile cu autonomie financiară.

25. Conform Hotărârii Guvernului nr. 165 din 9 martie 2010, în vigoare la momentul exercitării funcției, începând cu 1 mai 2019, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real (la întreprinderi, organizații, instituții cu autonomie financiară, indiferent de tipul de proprietate şi forma de organizare juridică, în continuare – unități) se stabilește în mărime de 2775 lei pe lună.
26. Respectiv remunerația administratorului provizoriu urmează a fi stabilită în mărime de 11100 lei lunar (4*2775).
27. Concomitent, art. 25 al Legii insolvabilității menționat mai sus, stabilește expres că, remunerația se stabilește administratorului provizoriu și se încasează pentru perioada efectiv lucrată.
28. Distinct din cele constatate, Colegiul atestă că instanța de fond just a reținut că ținând cont de volumul lucrului efectuat, de complexitatea raportului administratorului provizoriu întocmit, de numărul notificărilor expediate, de complexitatea acestora și de perioada efectiv lucrată în această cauză, urmează a fi stabilită remunerația administratorului autorizat Oleg Iovu pentru perioada în care a deținut funcția de administrator provizoriu al SRL”DACOMLIN” de la 24 iulie 2020 pînă la 4 noiembrie 2020 în mărime de 10000 lei pentru o perioadă de 3 luni și 10 zile.
29. Concomitent, instanța de fond just a reținut că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediu Central din 4 noiembrie 2020 a fost intentat falimentul simplificat în privința SRL”DACOMLIN” și desemnat în calitate de lichidator Oleg Iovu.
30. Conform prevederilor art. 70 alin. (1-4) al Legii insolvabilității, pentru îndeplinirea funcțiilor, administratorul/lichidatorul are dreptul la remunerație și la compensarea cheltuielilor aferente. Remunerația administratorului/lichidatorului se constituie din onorarii fixe și onorarii de succes sub formă procentuală și se achită în monedă națională, inclusiv în cazul în care remunerația se determină în funcție de creanțe/sume în valută străină. Cuantumul onorariul fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este

constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară. Onorariul fix stabilit pentru administrator/lichidator se plătește lunar din patrimoniul debitorului.

31. Conform Hotărârii Guvernului nr. 165 din 9 martie 2010, în vigoare la momentul exercitării funcției, începând cu 1 ianuarie 2019 cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real (la întreprinderi, organizații, instituții cu autonomie financiară, indiferent de tipul de proprietate şi forma de organizare juridică, în continuare – unități) se stabilește în mărime de 2775 lei pe lună.
32. Conform hotărârii adunării creditorilor întreprinderii insolvabile din 5 februarie 2024 a fost stabilit că pentru lucrul efectiv lucrat de către lichidator, acesta urmează a fi remunerat cu suma de 40000 lei pentru exercitarea funcției de lichidator, instanța de fond just stabilind remunerația administratorului autorizat Oleg Iovu pentru perioada în care a exercitat funcția de administrator provizoriu al SRL”DACOMLIN” în mărime de 10000 lei și pentru perioada în care a deținut funcția de lichidator al SRL”DACOMLIN” în mărime de 40000 lei.
33. Concomitent, Colegiul reține că debitorul SRL”DACOMLIN” este în procedura falimentului simplificat și nu dispune de careva bunuri care ar permite acoperirea cheltuielilor de procedură pe cauza de insolvabilitate a debitorului SRL”DACOMLIN”.
34. Conform prevederilor art. 70 alin. (13) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/ lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărui obligație se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a președintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea. Neprezentarea părților citate legal nu împiedică examinarea cauzei.
35. Conform art. 247 alin. (1) Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier),

administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. Iar conform alin. (2), prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

36. Totodată, Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 16 din 9 iunie 2020, a constatat că, remunerația administratorului autorizat poate fi încasată din contul organelor de conducere doar în cazul în care s-a demonstrat vinovăția acestora la apariția stării de insolvabilitate a întreprinderii.
37. Astfel, dispunând respingerea cererii lichidatorului, Colegiul constată că instanța de fond just a reținut că lichidatorul SRL”DACOMLIN”, Oleg Iovu a identificat ca persoană vinovată de cauzarea insolvabilității pe administratorul statutar Anatolie Coban și a depus în instanța de insolvabilitate cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere în temeiul art. 248 lit. e) și h) din Legea insolvabilității. Iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 22 iunie 2023, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL”DACOMLIN” privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a SRL”DACOMLIN” în persoana administratorului statutar Anatolie Coban, ca neîntemeiată.
38. Hotărârea sus menționată, nu a fost contestată de către lichidatorul SRL”DACOMLIN”, Iovu Oleg. Respectiv, vinovăția organelor de conducere a SRL”DACOMLIN” în cauzarea insolvabilității întreprinderii nu a fost stabilită.
39. Colegiul remarcă, că instanța de fond la emiterea soluției sale, just a reținut că alte fapte ilicite comise de membrii organelor de conducere a SRL”DACOMLIN”, Anatolie Coban care ar fi cauzat insolvabilitatea întreprinderii nu au fost invocate de lichidatorul Oleg Iovu. Respectiv, în lipsa unor argumente care ar demonstra culpa organelor de conducere în cauzarea insolvabilității întreprinderii, ingerința în dreptul de proprietate a organelor de conducere prin încasarea remunerației lichidatorului din contul acestora este una neproporțională scopului urmărit.
40. Deși dreptul administratorilor la remunerație este un drept la fel protejat de Convenție, legiuitorul nu a reglementat din contul cui urmează a fi încasată remunerația în cazul în care în masa debitoare lipsesc bunuri, iar culpa organului de conducere nu a fost stabilită.
41. Colegiul reține că prin hotărârea Curții Constituționale nr. 8 din 5 aprilie 2022 Curtea Constituțională a constatat neconstituțională omisiunea articolului 32 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 de a reglementa un

mecanism pentru recuperarea cheltuielilor efectuate în avans şi pentru încasarea remunerației administratorului provizoriu în situația în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri, iar membrilor organelor de conducere nu le este imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului. Totodată, Curtea Constituțională a emis o adresă prin care a solicitat Parlamentului să reglementeze un mecanism de plată a remunerației administratorului autorizat în procesele de insolvabilitate și de restituire a cheltuielilor avansate de acesta în cazul în care debitorul nu are bunuri și nici nu există persoane cărora să le fie imputabilă starea de insolvabilitate a debitorului în conformitate cu raționamentele Hotărârii Curții Constituționale. Pînă la moment această omisiune nu a fost reglementată.

42. Dispunând respingerea cererii de recurs declarată de recurentul administratorul autorizat Oleg Iovu, Colegiul remarcă, că așa cum a menționat instanța de fond, în cazul în care nu s-a constatat vinovăția organelor de conducere în cauzarea insolvabilității întreprinderii, cererea lichidatorului cu privire la încasarea remunerației din contul organelor de conducere a debitorului urmează a fi respinsă, întrucât în lipsa constatării vinovăției organelor de conducere de conducere la contribuirea stării de insolvabilitate a întreprinderii, cererea de încasare a remunerației este bazată pe o normă de drept declarată neconstituțională.
43. Conform art. 4 alin. (2) al Constituției RM, tratatele internaționale, inclusiv Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale se aplică în caz de neconcordanță între normele naționale și internaționale.
44. La caz, instanța de fond just a reținut că nu există neconcordanțe între normele naționale și cele ale tratelor internaționale, dar există omisiune de reglementare a modului de încasare a remunerației în cazul în care întreprinderea aflată în proces de insolvabilitate nu dispune de bunuri în masa debitoare, iar culpa organelor de conducere în cauzarea insolvabilității nu a fost stabilită, omisiune constatată inclusiv de Curtea Constituțională.
45. Respectiv, cererea lichidatorului debitorului SRL”DACOMLIN”, Oleg Iovu cu privirea la încasarea remunerației, este neîntemeiată, fiind just respinsă de instanța de fond.
46. Instanţa de recurs relevă că, contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, recurentul nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
47. Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea

în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

48. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurentului.
49. Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
50. Așadar, din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurentul administratorul autorizat Oleg Iovu, ca neîntemeiat.

Se menține încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 1 iulie 2024, prin care s-a respins cererea administratorului autorizat Oleg Iovu cu privire la încasarea remunerației pentru exercitarea atribuțiilor de administrator provizoriu și lichidator, în cauza privind intentarea procedurii de insolvabilitate a SRL”DACOMLIN”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei: Ana Panov

Judecătorii: Natalia Mămăligă

Ala Malîi

O P I N I E S E P A R A T Ă

/la dosarul nr. 2ri-447/24 (2-20086179-02-2ri-14082024) /

/În cauza privind intentarea procedurii de insolvabilitate a SRL”DACOMLIN”/

Prin decizia Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău din 5 decembrie 2024, s-a respins recursul declarat de recurentul administratorul autorizat Oleg Iovu, fiind menținută încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 1 iulie 2024, prin care s-a respins cererea administratorului autorizat Oleg Iovu cu privire la încasarea remunerației pentru exercitarea atribuțiilor de administrator provizoriu și lichidator, în cauza privind intentarea procedurii de insolvabilitate a SRL”DACOMLIN”.

În privința soluției adoptate şi argumentelor ce au stat la baza acesteia îmi exprim dezacordul prin prezenta opinie separată, după cum urmează.

La data de 22 iulie 2020, lichidatorul Nicolae Bostan, în interesele creditorului SRL”STEALZ”, a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL”DACOMLIN”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 24 iulie 2020, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de lichidatorul Nicolae Bostan,

în interesele creditorului SRL”STEALZ” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL”DACOMLIN”.

Iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 4 noiembrie 2020, s-a constatat insolvabilitate debitorului SRL”DACOMLIN” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea SRL”DACOMLIN”. S-a desemnat în calitate de lichidator, administratorul autorizat Oleg Iovu, deținătorul autorizației nr. 16 din 14 ianuarie 2015.

La data de 19 februarie 2024, lichidatorul Oleg Iovu a depus cerere privind remunerarea administratorului provizoriu din contul organelor de conducere a debitorului, solicitând de a admite spre examinare prezenta cerere, a stabili remunerația administratorului provizoriu Oleg Iovu în mărime de 10000,00 lei, a dispune încasarea sumei de 10000,00 lei în beneficiul administratorului autorizat Oleg Iovu, din contul administratorului cu funcții suspendate şi asociatului unic al SRL”DACOMLIN”, Anatolie Coban.

La data de 19 februarie 2024, lichidatorul Oleg Iovu a depus cerere privind remunerarea lichidatorului din contul organelor de conducere a debitorului, solicitând emiterea unei încheieri prin care să fie dispusă trecerea în obligația administratorului cu funcții suspendate a SRL”DACOMLIN”, Anatolie Coban şi încasarea din contul acestuia a sumei de 40000,00 lei ce constituie onorariul fix al lichidatorului SRL”DACOMLIN” în beneficiul administratorului autorizat Oleg Iovu.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 1 iulie 2024, s-a respins cererea administratorului autorizat Oleg Iovu cu privire la trecerea remunerației administratorului provizoriu, lichidatorului și cheltuielilor procesului pe seama organelor de conducere a SRL”DACOMLIN”, administratorul statutar A.Coban. S-a respins cererea depusă de administratorul autorizat Oleg Iovu privind încasarea din contul lui A.Coban a remunerației pentru funcția de administrator provizoriu în mărime de 10000 lei și pentru funcția de lichidator în sumă de 40000 lei.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 2 iulie 2024, recurentul administratorul autorizat Oleg Iovu, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 1 iulie 2024, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, soluționarea problemei în fond, cu emiterea unei decizii privind admiterea cererii administratorului autorizat cu privire la remunerare.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 5 decembrie 2024, s-a respins recursul declarat de recurentul administratorul autorizat Oleg Iovu, fiind menținută încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 1 iulie 2024, prin care s-a respins cererea administratorului autorizat Oleg Iovu cu privire la încasarea remunerației pentru exercitarea atribuțiilor de administrator provizoriu și

lichidator, în cauza privind intentarea procedurii de insolvabilitate a SRL”DACOMLIN”.

Consider că urma a fi admisă cererea de recurs declarată de recurentul administratorul autorizat Oleg Iovu, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (5) lit. c) a Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, una din competențele principale ale instanţei de insolvabilitate este desemnarea administratorului provizoriu şi fixarea remunerației lui, desemnarea administratorului insolvabilității sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, până la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum şi stabilirea atribuțiilor lui pentru această perioadă.

Potrivit prevederilor art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității, cheltuielile procesului de insolvabilitate includ remunerația şi cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvabilității/lichidatorului, dacă au fost prevăzute.

Conform prevederilor art. 70 alin. (1) din Legea insolvabilității, pentru îndeplinirea funcţiilor, administratorul/lichidatorul are dreptul la remuneraţie şi la compensarea cheltuielilor aferente. Alin. (2) prevede că remuneraţia administratorului/ lichidatorului se constituie din onorarii fixe şi onorarii de succes sub formă procentuală şi se achită în monedă naţională, inclusiv în cazul în care remuneraţia se determină în funcţie de creanţe/sume în valută străină. Iar potrivit alin. (3), cuantumul onorariul fix al administratorului/lichidatorului se stabileşte de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcţie al conducătorilor încadraţi în unităţi care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe reţeaua tarifară unică de salarizare, înmulţit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unităţile cu autonomie financiară. Iar potrivit alin. (13) al aceluiași articol, în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum şi compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligaţia organelor de conducere ale debitorului consemnate la art.247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărui obligaţie se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a preşedintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea. Neprezentarea părţilor citate legal nu împiedică examinarea cauzei.

Raportând la caz prevederile legale sus menționate, constat că instanța de fond eronat a respins cererea cu privire la aprobarea și încasarea remunerației, or, potrivit încheierii contestate, de fapt instanţa de insolvabilitate constată că instituția încasării remunerației administratorului provizoriu/lichidatorului pentru perioada de administrare a debitorului de la membrii organelor de conducere a acestuia, operează doar în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, însă reține că încasarea remunerației de la membrii organelor de conducere a debitorului este condiționată de constarea culpei membrilor organelor de conducere la apariția stării de insolvabilitate a debitorului stabilit de art. 248 din Legea insolvabilității.

La acest compartiment, remarc că instanța de fond în mod eronat confundă culpa organelor de conducere a debitorului, în cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului în sensul art. 248 Legea insolvabilității, cu culpa organelor de conducere la apariția stării de insolvabilitate prevăzută de Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 16 din 9 iunie 2020 la care instanţa de insolvabilitate face referire.

Culpa în sensul art. 248 a Legii insolvabilității, presupune existența legăturii de cauzalitate dintre acțiunile sau inacțiunile membrilor organelor de conducere a debitorului prevăzute la art. 248 din Lege şi apariția stării de insolvabilitate, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acţiunilor intenționate ale acestora şi nu altor circumstanțe.

Mai mult ca atât atragerea la răspundere subsidiară a persoanelor culpabile de apariția stării de insolvabilitate prin prisma art. 248 Legea insolvabilității are ca scop răspunderea solidară a membrilor organelor de conducere a debitorului pentru creanțele creditorilor.

Pe când culpa prevăzută de Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 16 din 9 iunie 2020 la care instanţa de insolvabilitate face referire, presupune responsabilitatea pe care trebuie sa o dețină membrii organelor de conducere şi asociații (proprietarii) debitorului pentru asigurarea gestiuni şi activități normale a întreprinderii precum şi a cheltuielilor acestei întreprinderi, inclusiv a cheltuielilor pentru lichidarea întreprinderii sau eventualul proces de insolvabilitate în virtutea obligațiilor de gestionare a întreprinderii precum şi a dreptului sinalagmatic de a beneficia din venitul debitorului.

Conform prevederilor art. 72 alin. (1) a Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată, administratorul este obligat să gestioneze societatea astfel încât scopurile, pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cât mai eficient.

Conform prevederilor art. 186 alin. (1) din Codul civil, administratorul trebuie să acţioneze alegând calea pe care o consideră, cu bună-credinţă, cea mai

bună pentru a atinge scopurile persoanei juridice, ţinînd cont în special de: a) consecinţele probabile pe termen lung ale modului în care acţionează; b) interesele salariaţilor persoanei juridice; c) necesitatea de a încuraja raporturile persoanei juridice cu furnizorii, clienţii şi cu alţi cocontractanţi; d) impactul activităţii persoanei juridice asupra comunităţii şi mediului înconjurător; e) dezideratul de a menţine o reputaţie că persoana juridică activează conform unor standarde înalte în domeniul său de activitate; f) necesitatea de a trata în mod echitabil membrii persoanei juridice. Iar potrivit alin. (2), cu toate acestea, în cazurile expres prevăzute de lege, administratorul trebuie să acţioneze pentru a proteja interesele creditorilor persoanei juridice.

Prin urmare, consider că instanța de fond eronat a interpretat culpa (responsabilitatea) prevăzută de Hotărârea Curții Constituționale nr. 16 din 9 iunie 2020, care este diferită de culpa pentru acțiunile și inacțiunile de la art. 248 din Legea insolvabilității care necesită o procedură specială.

Totodată, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 9 iunie 2020, la care instanța de fond face referire, Curtea Constituțională a indicat doar impunerea apariției stării de insolvabilitate și nu în mod obligatoriu atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, or, în textul Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 9 iunie 2020, nu este reflectat art.248 din Legea insolvabilității.

Din motivele indicate, consider că instanţa de recurs, care a verificat în limitele cererii de recurs, legalitatea şi temeinicia încheierii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii de către prima instanţă, urma să admită cererea de recurs declarată de recurentul administratorul autorizat Oleg Iovu, casată încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 1 iulie 2024, cu soluționarea în fond a cauzei și admiterea cererii administratorului autorizat Oleg Iovu privind încasarea remunerației, pentru a nu intra în alte extremități.

Judecătorul
Curţii de Apel Chişinău Ana Panov